

UNTER DEM LAMBERTITURM

Ferich, Hans un Gerd -
dree Fehntjer Jungs.
Vööl Johr'n kennen se sück
all, siet de Schooltied. Un
denn ok van de Arbeid:
Mehr as dartig Johr fuhr'n
se tosamen na VW in Em-
den. Nu sünd se all Johr'n
Rentner. Mit Rad bi d'Pad -
eenmal inn Maant is dat so-
wiet, elker ersde Midde-
week. Um sess Uhr van de
Möhl'n up Grootfehn. Over
de Wanderweg gung dat na
Auerk-Oldendörp un Hol-
trop. Denn na Akelsbarg un
na Moorlag. Nettsowatt
twintig Kilometer fuhr'n se.
„Nu laat us noch man en
Beer drinken“, se Frerich. Se
wer'n all in Voßkuhlen un
nich wiet weg von de Fehnt-
jer Möhlenstadion mit de
Kneip „Am Sportzentrum“.
As se dor kwemen, wussen
se för Wunner kien Enn:
Fleitjepiepen! „Geschlos-
sen“ stunn an de Ingang -
un dat up Dür! „Dor hebb ik
noch nix van hört“, meent
Hans. „All wer en Wirt-
schaft minner“, leet Gerd
sück hör'n. „Weten ji noch
in uns junge Johr'n - wat
gafft do Wertshusen up uns
Fehn“. Un denn fungen se
an to tellen: Boven up Fehn
- dat was all Wilhelmsfehn -

gafft dat Meino Heyen. Un
up Grootfehn de Gastwirt-
schaft „Zur Linde“ (Tjarks),
laterhen „Altes Fehnhaus“,
tegenover Tant' Erna Krüs-
mann un up de Eck an de
Weg na Moorlag Hinnerk
Bohlen. „Dat was bit 1973
ok de Vereenslokal van uns
Gesangvereen Harmonie“,
wuss Frerich. „Un wor van-
daage dat Compagniehuus
steiht, wer de Wirtschaft
van Nanke un Joke Meyer“,
vertelde Gerd. „Un denn de
Bahnhoff van Engelmann -
dat is nu en Seniorenheim“.
„Man dat was noch nich all.
Bi de Schlüß harr'n Heino
und Erika Krüsman hör
Kneip“, wuss Frerich noch.
„Dat is nu en Ferienhuus -
dor kannst Urlaub maaken“,
leet Hans sück hör'n. „Ik
hebb en neijen Blockhuus in
Tuun. Dor könn'n wi us
Beer drinken“, so Hans.

Hinni Trauernicht